

**Viro clarissimo Salom. Constantino Titio ... inest historia Divisionis
Insectorum /gratulatur Godofredus Benediscus Schmiedlein.**

Contributors

Schmiedlein, Gottfried Benedict, 1739-1808.
Royal College of Surgeons of England

Publication/Creation

Lipsiae : Ex officina Kindelia, 1790.

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/knw36aue>

Provider

Royal College of Surgeons

License and attribution

This material has been provided by This material has been provided by The Royal College of Surgeons of England. The original may be consulted at The Royal College of Surgeons of England. where the originals may be consulted. This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

174
V I R O
CLARISSIMO
ALOM. CONSTANTINO
T I T I O

LIBER. ARTIVM MAGISTRO, MEDICINAE
BACCALAVREO

VMOS IN ARTE MEDICA HONORES

GRATVLATVR

GODOFREDVS BENEDICTVS
SCHMIEDLEIN

MED. DOCT. ET SOCIETAT. OECONOM. LIPS.
MEMBR. HONORAR.

Inest historia Divisionis Insectorum.

DIE XXVI. MART. A. C. MDCCC LXXX.

L I P S I A E

EX OFFICINA KINDELIA.

This is a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The paper has a slightly textured appearance with some minor discoloration and faint smudges, characteristic of old paper. There is no text or other markings on the page.

This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The paper has a slightly textured appearance with some faint smudges and discoloration, characteristic of old paper. There is no text or other markings on the page.

Vt in omni historia naturali, sic praecipue
in Entomologia, illa historiae animali-
um parte, quae speciatim de Insectis agit,
huiusmodi poni potest fundamenti loco secundum
principia vera scientiae instituta, fundamen-
tum hocce si vacillat, totum tandem ruit ae-
dificium. Sed re accuratius ponderata, non
ita facilis factu est, ut sibi persuadent qui
insecta obiter et ut minima et vilia animalia,
nonnisi rara et admiranda naturae opera
considerant. Nempe vero sufficit ex quibus-
dam tantummodo characteribus qui ad dif-
ferentiam generum, specierum et individuorum

A 2 rum

rum pertinent, ordines determinare, ita ut nulla habeatur ratio an hi characteres ab ipsis animalium proprietatibus sint desumpti, an omni tempore et sub quadam illis competant, ratione, et an, ut breuiter dicam *essentiales* sint *characteres*; Duplicem idcirco finem habent characteres, partim ut insecta *distribuantur*, partim ut *cognoscantur*, hinc oriuntur *characteres distributivi et cognitionis* (*Eintheilungs- und Erkennungszeichen*), quorum *priores*, ex ipsa insectorum natura seu forma organorum et partium corporis essentialium sunt desumpti, *posteriores* e contrario ab iis deriuantur proprietatibus quae sunt effectus priorum, id circo ab externis deducuntur conditionibus: Eminentes characteres qui omnibus rebus creatis ut et insectis sunt proprii et cum quibus fere similitudinem quandam et dissimilitudinem habent, his *essentiales* seu proprie sic dicti *essentiales characteres*, per quos distinguuntur et plus minusve vniuersales sunt, maximopere hi diuisionem adiuuant et faciliorem distributionem artificialem efficiunt, hinc *Ordines*, *Genera* et *Species* oriuntur, quae nunquam et nullo modo separari possunt, talis diuisio artificialis nominatur *Systema artificiale* (*künstliches System*) quod in locum *systematis naturalis* surrogatur, in quo diuisio fit secundum similitudinem et affinitatem generum et specierum, sed eiusmodi systema adhuc in historia naturali vniuersa, ut et in eius partibus ut Entomologia est, desideratur. Opus autem est in-

syste-

systemate artificiali conficiendo, ut genera et
 species ex natura ipsa sint deprompta, quam-
 quam in quodam systemate nouo et nostris
 temporibus noto et recepto contrariam inue-
 nimus methodum. Quanto propius in distri-
 buendis infectis ad essentielles proprietates et
 ad characteres ex his deriuatos accedamus,
 tanto melius et perfectius efficietur hocce sy-
 stema, quod quidem etiam ab artificiali requi-
 rimus systemate ut characteres sint naturales;
 Fundamentum id circo scientiae naturalis in-
 sectorum est cognitio subtilis et ratione in-
 tituta eorum, et systema examinat infecta se-
 cundum proprietates in his admirandas: Sed
 caueas quaeso, ne systematicam distributio-
 nem cum historia naturali insectorum com-
 mutes, quia prior varias proprietates horum
 animalculorum explorare simulque etiam hi-
 storiam naturalem cognoscere nos docet. No-
 bis antiquioris aevi historiae naturalis scripto-
 res euoluentibus, occurrit primum PLINIVS
 (*Hist. Nat. Lib. XI. c. I*) princeps inter vete-
 res rerum naturalium scrutatores et descri-
 ptores, in quo vestigia diuisionis insectorum
 tetegimus; comprobatur nempe supra dictus
 PLINII locus, vniuersalem iamiam distributio-
 nem obseruatam esse ab hoc auctore, quam-
 quam illa sit minus accurata et insufficiens.
 Post PLINIVM recentiores ut ALDROVANDVS,
 JOHNSTONIVS et reliqui huius sententiam et
 methodum sunt secuti, sed haud felici succes-
 su. ANTONIVS VALISNERIVS suscepit Sae-
 culo

culo XVII., insecta in quatuor distribuere ordines, quae diuisio aliis nititur fundamentis et characteribus. Posuit nimirum VALISNERIVS loca natalia et habitationis vt norma classium suarum. *Ordo primus* continet illa insecta omnia, quae in plantis viuunt et nutriuntur, ad *secundum* pertinent *ordinem*, quae in aquis fluidis et stagnantibus commorantur; *tertius Ordo* terrena continet insecta; *quartus* denique, illa quae vitam in aliis degunt animalibus. Sed quis est, qui haud primo intuitu intelligat, hancce diuisionis methodum maximopere esse insufficientem, quia characteres qui fundamentum huius systematis hypothetici faciunt mere accidentales sunt, et qui insuper viam aperiunt maioribus erroribus et involuunt in obscuritates. Post VALISNERIVM exortus est SWAMMERDAMIVS, vir de historia naturali, proeprimis vero entomologia bene meritus et scientissimus rerum indagator, qui de nouo insectorum systemate meditatus est, quod etiam in *Bibliis Naturae*, libro multo labore et diligentia conscripto proposuit. Diuisio eius vniuersalis insectorum ex *quatuor* constans *ordinibus* primo intuitu quidem videtur plana et intellectu facilima, et ab obseruationibus naturae ipsae et experimentis deducta, quia characteres differentiae magis ab idiosyncrasi et natura ipsa istorum animalculorum sunt abducti. *Primus Ordo* continet illa insecta quae nulli metamorphosi sunt obnoxia, et in natura exouo prodeunt,

deunt, dumque viuunt alis carent, *tres sequen-*
tes vero ordines varios modos metamorphoseos,
 qui modos sub nomine *Nympharum* et *Chrysa-*
lidum noti sunt, subeunt et profundamento
 habentur, quibus omnia illa hexapoda annu-
 merantur, quae post metamorphosin peractam
 alata fiunt, porro ea quae omnimodam expe-
 riuntur metamorphosin omnium suarum
 corporis partium, et denique illa, quae cutem
 quidem non deponunt, sed sub nympa for-
 mam commutant, vbi excoriatio (Häutung)
 paulatim absoluitur. Sed si secundum leges
 naturae et legitimae diuisionis accuratius hanc
 examinemus distributionis methodum, multi
 etiam hic iidemque manifesti reperientur
 errores, quia ordines et genera cum specie-
 bus insectorum exinde turbantur et commi-
 centur. Celeberrimus vero Anglus IOANNES
 RAIVS in suo opere quod inscribitur *Methodus*
Insectorum, Londini 1710 edito, sequutus qui-
 dem est SWAMMERDAMII methodo in diuiden-
 dis ordinibus insectorum, nisi quod genera,
 species et familias omnes ex pedum numero
 ordinauit et distinxit, quoquidem in consti-
 tuendis classibus et generibus systematicam et
 perfectiorem distributionem expressit. Diui-
 dit nempe RAIVS omnem fere innumerabilem
 insectorum exercitum in *tres ordines* genera-
 les, nimirum in *Ametamorphota*, quae nulli
 obnoxia sunt metamorphosi, in *Metamorphota*,
 quae naturalem et periodicam subeunt meta-
 morphosin, et tertio in ea quae *simplicem* me-
 tamor-

tamorphosin seu evolutionem patiuntur. In hac diuisionis methodo quilibet claram et magis accuratiorem ipsius naturae cognitionem agnoscere potest, simulque expressos essentialia characteres et insectis proprios perpetuosque, hinc Celeberr. *Fabricius* (in Prolegom. System. Entomol.) recte de *RAIO* iudicat, cum affirmet: *Raius primus descriptiones insectorum composuit distinctiores, at, nullo suffultus systemate &c.* IOANNES AVG. ROESEL AB ROSENHOFF celebris et insignis ille in Germania naturae scrutator et picturae miniatae valde gnarus artifex Norimbergensis, in Tomi Imi Operis entomologici Anno 1746 sub titulo *Monatliche Insectenbelustigungen* Proëmio, nouum ab ipso excogitatum systema distributionis insectorum publicauit, quod plane theoriam et leges metamorphoseos praesupponit. Omnia nimirum insecta in *duas* diuisit *Classes*, nempe in *terrena* et *aquatica*, de singulis eorum annotauit an metamorphosin subeant nec ne; CLASSIS IMAE *ordo primus* metamorphosi obnoxius, diuisus est in *quatuor familias* secundum numerum erucarum pedum, ab hexapodis vsque ad apodas: EIVSDEM CLASSIS *secundus ordo*, eorum quae nullam patiuntur metamorphosin, subdiuiditur in *quinque familias* ab hexapodis, decempedis, multipedis et apodis erucis. SECUNDAE CLASSIS *ordo primus* consistit ex *tribus familiis* insectorum aquaticorum, ab hexapodis vsque ad apodas laruas; *ordo secundus* ex *quinque familiis*, quae sine metamorphosi oriun-

oriuntur, quae continent larvas hexapodas,
 decempedas et apodas. Elegans haec diuifio
 Clariff. ROESELII, quamuis fua laude non fit de-
 fraudanda, in multis tamen difficilis adhuc est,
 utque ad entomologiae cultores inftituendos
 fatis idonea. Illuftris et celeberrimus
 Eques, Carolus A LINNÉ, cuius laudes omni
 oratione funt maiores, anno 1735 fatis inge-
 niofe incepit totum naturae regnum in fy-
 ftematicum redigere ordinem, quod primum
 specimen quidem difpofitionem et diuifionem
 praebet characteribus effentialibus rerum
 creatarum fpeciofam. Varias poftea in vni-
 uerfum naturae fyftema animaduersiones ftu-
 dio et experientia locupletatae enafci coepe-
 runt, quibus fyftema naturae ab Celeb. LIN-
 NAEO prodiit auctum et emendatum in edi-
 tione duodecima Holmiae 1766. In hoc ope-
 re facile claffico LINNAEVS ingenio fummo
 praeditus, fcientiam in formam redegit fyfte-
 matis perfecti, genera condidit, insufficientes
 ambiguos characteres reiecit et emendauit,
 curiffime autem noua genera introduxit, ne
 characteribus accumulatis maior oriatur con-
 fufio, praeterea iis nomina dedit. Entomo-
 logia quae *quintam claffem* totius regni anima-
 rum continet, in *feptem* difpofita eft *Ordines*,
 quorum characteres ab alis, fpecierum vero
 habitu, forma praecipua, et quibusdam
 diftinctis corporis partibus funt defumpti, fic
 g. *antennae* earumque varia ftructura, *man-*
ubulae, *halteres* et aliae partes dant characte-

res specierum et familiarum insectorum; faepissime autem ad distinguendas familias *colore* insectorum vti sunt entomologi, sed hic cum maxime sit accidentalis saepiusque inconstans, interdum quidem ad specierum differentias possit adhiberi, nunquam ad generum characteres adhibendus est. Ordines id circo insectorum ab alis desumpti sequentes sunt: *Alae quatuor* seu *Quadripennia*, ORDO PRIMVS, *Coleoptera* continet triginta genera; SECVNDVS ORDO, *Hemiptera*, duodecim habet genera; *Lepidoptera* TERTIVM absoluit ORDINEM, tribus constans generibus; *Neuroptera* QVARTVM faciunt ORDINEM inter quadripennia, qui septem generibus constat; ORDO QVINTVS et vltimus inter insecta quatuor alis praedita quae *Hymenoptera* nominantur, decem generibus constans; SEXTVM ORDINEM LINNAEVS *Diptera* seu *Bipennia* appellat, in quo decem genera locum tenent; Vltimus omnis systematis insectorum ORDO SEPTIMVS nimirum sub nomine *Apterorum* seu absque alis et elytris ponitur, respectu generum in tres familias seu partitiones diuiditur, secundum numerum pedum ab hexapodis vsque ad quatuordecim pedum, et multipeda. Negan- dum tamen non est LINNAEVM multos adhuc errores in systemate suo ipsum obseruasse, et perbene quae deficient in characteribus genericis perspexisse, qua propter rarissime et summa cum cautione noua genera condidit. Successores *Linnaei* omnes, vt celeb. *Godofre-*
dus

illis Gallus, (in *Histoire des insectes, qui se trouvent aux environs de Paris*. Paris 1762. 4to Tom. II.) et Schaefferus cum Scopoli vestigiis
 minus institerunt, classes retinuerunt, genera
 et nomina tantummodo e principio saepius
 cui mutarunt, auxerunt, quo ipso oritur,
 confusio maior et specierum determinatio et
 denominatio difficilior. Nostro nunc aevo
 JOAN. CHRIST. FABRICIUS, Hist. Nat. Oecon.
 et Cameral. Prof. P. Ord. Chilony, meritissimus
 discipulus Celeb. LINNAEI, amicus noster per-
 quam dilectissimus, in *Systemate Entomologiae*
 1775. Flensburgi et Lipsiae edito, nouam ten-
 abat viam, characteres et Classium et Gene-
 rum ex instrumentis cibariis depromens, sa-
 tis persuasus, eos sane esse sufficientes, con-
 stantes, et generibus multae certiores notas
 praebere, ita vt etiam ob vsum quempraebe-
 rent praestantiores essent, vel ob numerum
 et certitudinem characterum, quos afferrent,
 vel denique ob affinitatem cum characteribus
 reliquorum animalium a dentibus desumptis:
 vid. Fabricii, *Genera insect. Chilon.* 1776. in
 Proleg.) Numerus insectorum in *Systemate*
Entomologico ab eo ad quatuor mille exten-
 ditur, et adeo mille et quingenti plures in-
 veniuntur quam apud LINNAEVM quae a FA-
 BRICIO in centum et octoginta quinque diuisa
 sunt genera. Sed vt accuratius systematicam
 celeb. FABRICII dispositionem cognoscamus,
 iam OCTO ORDINES habere videmus, quo-
 rum PRIMVS *Eleuterata* (*Kiefermaeuler*) 215
 species

species complectens, est; SECUNDVS ORDO, *Ulonata* (*Helmkieser*) qui in sex generibus 91 species continet. *Synistata* (*Kieserlippen*) TERTIVM absoluunt ORDINEM: *Agonata* (*Kienlose*) QVARTVM faciunt ORDINEM: QVINTVS ORDO, *Ulnogata*, (*Hakenmaeuler*) habet, SEXTVS *Glossata*, (*Zungenmaeuler*) (seu *Lepidoptera Linnaei*) continet ORDO; SEPTIMVS *Fabricii* ORDO, *Ryngota* (*Ruisselmaeuler*) includit, OCTAVVS denique et vltimus ORDO, *Antliata* (*Schoepfruisselmaeuler*) sistit, ex hoc schemate systematis *Fabriciani* facile magna cognitio naturae et diligentissimae observationes, auctoris patefiunt et elucent. Sub eodem ferme tempore quo *Fabricius* systema suum entomologicum promulgavit, Viri clarissimi Dom. SCHIEFFERMÜLLERVS et DENISIVS in Austria anno 1776. ediderunt Catalogum Lepidopterorum insectorum in vicinia Vindobonensi (*Systematisches Verzeichnis der Schmetterlinge der Wiener Gegend*. Wien 1776. 4to) qui liber ex vtilissimis in Austria institutis observationibus nouisque Lepidopteris ex laruis natis, originem duxit. Totum opus secundum ordinem et Systema illustr. *Linnaei* conscriptum est, praeterea quod in diuisione Papiilionum simul formae et habitus laruarum rationem habuerunt auctores, totamque lepidopterorum cohortem in nonaginta quinque familias distinxerunt.

Sed his missis, ad id me conuerto cuius
 causae haec a me sunt scripta; Postulabat
 nempe iucundissima illa amicitia multos per
 annos confirmata, quae mihi intercedit cum
Excellentissimo, Amplissimo et Celeberrimo Patre
Tuo, non solum amico sed et patrono meo
 longe astumatissimo, ut amorem et venera-
 tionem meam erga *Ipsam* declararem, cum
 opportunior nulla se offeri mihi unquam po-
 uisset occasio, quam hodie cum Summis in
 arte medica honoribus condecoraberis. Per
 triennium enim in hac Academia versatum,
 semper *Te* ut probatissimum et imprimis dili-
 gentem atque assiduum, votisque venerandi
Patris, amici mei respondentem iuuenem
 cognouimus, et cum ex Diuina prouidentia
 esse filio sim destitutus, *Te* semper ut filium
 maui et ad huc amor. Id circo cepi confi-
 tum hocce schediasma scribendi, *Tibi*que tra-
 endi, simul humaniter *Te* rogans, ut ne ver-
 u sed animum quo haec scripserim, in cer-
 tissimum amicitiae pignus accipere velis; In-
 illiges, nullis verbis exprimere possum quan-
 afficiar laetitia quum *Te* dignissimum nouo
 hoc splendidissimo ornatum conspiciam hono-
 . Persuasum *Tibi* itaque habeas, me omnia
 iusta *Tibi* apprecari, vehementerque optare
 et in posterum amicitiae *Tuae* velis me or-
 tre. Vale.

Scripsi Lipsiae d. xxvi. Mart. A. C.
 1000 LXXX.

